

Grondwettelijk Hof

**PERSBERICHT
ARREST 11/2025**

Het is ongrondwettig dat de rechter in geval van een accijnsmisdrif de verbeurdverklaring moet uitspreken van de producten die het voorwerp van het misdrijf uitmaken, wanneer die straf dermate afbreuk doet aan de financiële toestand van de beklaagde dat hij aan een onredelijk zware straf zou worden onderworpen

Een bepaling van de accijnswetgeving verplicht de rechter om in geval van een misdrijf de verbeurdverklaring uit te spreken van de accijnsproducten die het voorwerp van het misdrijf uitmaken, zonder dat hij op grond van verzachtende omstandigheden kan afzien van die straf of die kan matigen.

Hierover ondervraagd door het Hof van Beroep te Brussel, oordeelt het Hof dat die bepaling het eigendomsrecht schendt, in zoverre ze de rechter ertoe verplicht een dergelijke verbeurdverklaring uit te spreken, wanneer die straf dermate afbreuk doet aan de financiële toestand van de persoon aan wie ze is opgelegd dat die persoon aan een onredelijk zware straf zou worden onderworpen. Om rechtsonzekerheid te vermijden, handhaaft het Hof de gevolgen van de betrokken bepaling voor de zaken waarin de rechter de verbeurdverklaring heeft uitgesproken van de accijnsproducten die het voorwerp uitmaken van het misdrijf, en die reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een definitieve beslissing op de datum van bekendmaking van het arrest in het *Belgisch Staatsblad*.

1. Context van de zaak

Drie vennootschappen en een bestuurder van die vennootschappen worden voor het Hof van Beroep te Brussel strafrechtelijk vervolgd voor meerdere inbreuken op de wet van 21 december 2009 « betreffende het accijnsstelsel van alcoholvrije dranken en koffie » (hierna : de wet van 21 december 2009). Het Hof van Beroep stelt vast dat artikel 30, vierde lid, van de wet van 21 december 2009 de strafrechter steeds verplicht om de producten waarop de accijns verschuldigd is, verbeurd te verklaren, zonder dat hij op grond van verzachtende omstandigheden kan afzien van die straf of die kan matigen. Volgens het Hof van Beroep rijst de vraag of die verplichte verbeurdverklaring, wanneer zij dermate ingrijpt op de financiële situatie van de beklaagde, verenigbaar is met het eigendomsrecht. Het Hof van beroep te Brussel beslist dan ook om hierover een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof.

2. Onderzoek door het Hof

Volgens het Hof is de door de rechter bevolen verbeurdverklaring van een goed een inmenging in het recht van de eigenaar ervan op de eerbiediging van zijn eigendom (artikel 16 van de Grondwet en artikel 1 van het Eerste Aanvullend Protocol bij het Europees Verdrag voor de rechten van de mens). Om daarmee verenigbaar te zijn, moet een dergelijke inmenging een billijk

evenwicht tot stand brengen tussen de vereisten van het algemeen belang en die van de bescherming van de grondrechten van het individu.

Het Hof stelt vast dat de wetgever op douane- en accijns misdrijven zeer zware straffen heeft gesteld om te beletten dat fraude zou worden gepleegd. Hoewel de verbeurdverklaring van de accijnsproducten die het voorwerp van een misdrijf uitmaken in het licht van die vaststelling op zich bestaanbaar is met het recht op het ongestoord genot van de eigendom, kan zij niettemin in bepaalde gevallen dermate afbreuk doen aan de financiële toestand van de persoon aan wie ze is opgelegd dat die persoon aan een onredelijk zware straf zou worden onderworpen, waardoor het eigendomsrecht wordt geschonden. Volgens het Hof is dat het geval wanneer er een manifest onevenwicht is tussen, enerzijds, de omvang en de gevolgen van de verbeurdverklaring op de financiële toestand van de persoon aan wie ze is opgelegd, en, anderzijds, de gepleegde inbreuk en de doelstellingen die met de verbeurdverklaring worden beoogd.

Het Hof besluit dan ook dat artikel 30, vierde lid, van de wet van 21 december 2009 het eigendomsrecht schendt, in zoverre het de rechter ertoe verplicht in geval van een accijns misdrijf de verbeurdverklaring uit te spreken van de accijnsproducten die het voorwerp van het misdrijf uitmaken, wanneer die straf dermate afbreuk doet aan de financiële toestand van de persoon aan wie ze is opgelegd dat die persoon aan een onredelijk zware straf zou worden onderworpen.

Om rechtsonzekerheid te voorkomen, handhaaft het Hof de gevolgen van artikel 30, vierde lid, van de wet van 21 december 2009 voor de zaken waarin de rechter de verbeurdverklaring heeft uitgesproken van de accijnsproducten die het voorwerp uitmaken van het misdrijf, en die reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een definitieve beslissing op de datum van bekendmaking van het onderhavige arrest in het *Belgisch Staatsblad*.

Het Grondwettelijk Hof is het rechtscollege dat waakt over de inachtneming van de Grondwet door de verschillende wetgevers in België. Het Hof kan wetten, decreten en ordonnanties vernietigen, ongrondwettig verklaren en schorsen wegens schending van een fundamenteel grondrecht of een bevoegdheidverdelende regel.

Dit persbericht, opgesteld door de cel “media” van het Hof, bindt het Grondwettelijk Hof niet. De [tekst van het arrest](#) is te vinden op de webstek van het Grondwettelijk Hof.

Contactpersonen voor de pers : [Frank Meersschaut](#) | 0475/325.218 | [Tim Souverijns](#) | 02/500.12.21 | [Thomas Leys](#) | 02/500.12.60

Volg het Hof via [LinkedIn](#).